

Sygn. akt II CZ 76/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku M. D.
przy uczestnictwie A. Z.
o podział majątku wspólnego i zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 listopada 2015 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 11 maja 2015 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 maja 2015 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki A. Z., w sprawie z wniosku M.D., o podział majątku wspólnego i zniesienie współwłasności.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik uczestniczki wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Wprawdzie w niniejszej sprawie w skardze kasacyjnej jako wartość przedmiotu zaskarżenia została wskazana kwota 280.004,03 zł, jednak zostało to zakwestionowane przez Sąd Okręgowy, który w efekcie odrzucił skargę kasacyjną. Sąd podkreślił, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie może przekraczać wartości przedmiotu zaskarżenia w części dotyczącej rozstrzygnięcia o tym przedmiocie w postępowaniu apelacyjnym. Tymczasem w apelacji wniesionej przez uczestniczkę jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazano kwotę 104.619,13 zł.

W najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w tak zwanych sprawach działowych (dział spadku, podział majątku wspólnego małżonków, zniesienie współwłasności), w razie zaskarżenia orzeczenia co do istoty sprawy, wartość przedmiotu sporu wyznacza nie wartość całego dzielonego majątku, ale wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego dotyczy środek odwoławczy. Z reguły nie może przekraczać wartości udziału przysługującemu uczestnikowi, chyba że podważa on zasadę podziału, objęcie lub nie objęcie orzeczeniem poszczególnych rzeczy lub praw albo rozliczenie nakładów, gdyż wówczas wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału. Wskazana przez skarżącego w skardze kasacyjnej, wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest wiążąca dla sądu drugiej instancji ani dla Sądu Najwyższego i podlega weryfikacji na podstawie akt sprawy,

z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2015r., IV CZ 16/15, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2015r., III CSK 419/14, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2015r., III CZ 13/15, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2015r., V CSK 239/14, niepubl.).

W sprawie istota zarzutów kasacyjnych sprowadza się do pominięcia dowodów z dokumentów w postaci umów darowizny oraz braku uwzględnienia środków zgromadzonych na rachunkach bankowych prowadzonych wyłącznie dla wnioskodawcy. Zarzuty tożsame podniesiono w apelacji uczestniczki przy jednoczesnym wskazaniu, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 104.619,13 zł.

W aktach sprawy, w treści skargi kasacyjnej oraz w treści zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie wskazano jakichkolwiek okoliczności uzasadniających stanowisko, że wartość przedmiotu zaskarżenia podana w apelacji przestała być aktualna dla oceny wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej. Należało zatem przyjąć, jak to zasadnie uczynił Sąd Okręgowy, że maksymalna wartość interesu majątkowego dochodzonego przez uczestniczkę w skardze kasacyjnej wynosi 104.619,13 zł.

Z tego względu skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 519¹§ 4 pkt 4 k.p.c.). Zażalenie zatem okazało się bezzasadne.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.